

Jaromír Nohavica - Osmá barva duhy (akordy a text)

1. Ch ^{**Ami**} ladná jsou ^{**Dmi**} dubnová ^{**Ami**} rána ^{**Dmi**},

^{**Ami**} ze slunce je ^{**Dmi**} vidět jenom ^{**C**} kou ^{**E7**} sek,

^{**Ami**} ve flašce ^{**Dmi**} od Cin ^{**Ami**} zana ^{**Dmi Ami**} úhoři, ^{**G**} úhoři ^{**Ami**} třou se.

R: ^{**Dmi**} Všichni moji ^{**Ami**} známí teď ^{**F**} spí, ^{**Dmi**} spí, ^{**E7**} spí doma s manželkami,

^{**Dmi**} zůstali jsme ^{**Ami**} sami – ^{**E7**} já a ^{**Ami**} já.

Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy,

^{**Dmi**} černá je barva, kterou ^{**E7**} mám teď nejradě ^{**Ami**} ji,

jó, je to bída, je to bída, hledal jsem ostrov jménem Atlantida

^{**Dmi**} a našel vody, vody, ^{**E7**} vody, vody, vody haba ^{**Ami**} děj.

2. Kdyby měl někdo z vás zájem,

uděláme velikánský mejdan,

pojďeme tam a zpět rájem

a svatý Petr bude náš strejda.

R:

3. Pod okny řve někdo: kémo,

každý správný folkáč nosí vousy,

já umím jen písničky v E moll

a prsty jsem si až do masa zbrousil, protože:

R: Všichni moji známí teď spí, spí, spí doma s manželkami,

zůstali jsme sami - já a vy.

Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy,

černá je barva, kterou mám teď nejraději,

jó, je to bída, je to bída, hledáme ostrov jménem Atlantida

a nacházíme vody, vody, vody, vody, vody, vody,
vody, vody, vody, vody, vody, vody,
vody, vody, vody, vody, vody, vody habaděj.